

F. t. l. om banker og sparekasser.

retlige grundlag er derfor bank- og sparekasseloven og deres vedtægter, hvis overensstemmelse med loven og andre forskrifter påses ved stadfæstelsen, jfr. forslaget § 6. I flere henseender såsom ledelsen, udenlandske filialer, regnskab og revision bygger forslaget imidlertid på aktieselskabslovens bestemmelser.

Afsluttende bemærkes, at forslaget ikke skønnes at ville medføre statsfinansielle konsekvenser eller finansielle konsekvenser for kommunerne.

Derimod vil forslaget få visse administrative konsekvenser. De øgede risici, som sparekassernes aktivitetsmæssige ligestilling med bankerne vil indebære, nødvendiggør for det første en udvidelse af tilsynet med sparekasserne til at svare til det tilsyn, der i dag føres med bankerne. For det andet vil udenlandsk-ejede pengeinstitutter og filialer her i landet af udenlandske banker og sparekasser udgøre en ny gruppe pengeinstitutter, med hvilke der skal føres tilsyn. I denne forbindelse bemærkes, at EF's etableringsdirektiv for banker m.m. foreskriver et regelmæssigt samarbejde mellem tilsynene i de respektive medlemslande, som også stiller krav til ressourcerne i det danske tilsyn. Det anslås, at de nævnte nye forpligtelser for tilsynet med banker og sparekasser kræver ansættelse i dette af 2 akademiske medarbejdere og 1 kontormedhjælper. Da de med tilsynet med banker og sparekasser forbundne udgifter imidlertid fuldt ud afholdes af de under tilsynet stående pengeinstitutter, vil lovforslagets gennemførelse ikke påføre statskassen udgifter.

Til § 1.

Til stk. 1-3.

I disse bestemmelser fastlægges lovens anvendelsesområde. Stk. 2 bestemmer svarende til BL § 1 og Spkl. § 1, at de af loven omfattede banker og sparekasser skal være organiseret henholdsvis som aktieselskaber og som selvejende institutioner. Ved aktieselskaber forstås selskaber, som er omfattet af aktieselskabsloven. Ved selvejende institutioner forstås institutioner, som er organiseret som selvejende virksomhed, således at hverken stiftere, garantanter eller andre deltagere er ejere af virksomhedens formue eller overskud, jfr. herved Spkl. § 1, stk. 1. Andre juridiske personer end aktieselskaber og selvejende institutioner kan ikke være banker og sparekasser. Sådanne selskaber kan imidlertid lige så vel som fysiske personer og ansvarlige interessentskaber drive bank- og sparekassevirksomhed som defineret i stk. 3, da lovforslaget ikke giver banker og sparekasser eneret herpå, men de er afskåret fra at benytte betegnelsen bank eller sparekasse, jfr. §

2, ligesom de heller ikke som banker eller sparekasser ved henvendelse til offentligheden må tilbyde sig som modtagere af indlån, jfr. stk. 5.

I stk. 3 gives en fællesdefinition af bank- og sparekassevirksomhed som omfattende varetagelse af funktioner i forbindelse med omsætningen af penge, kreditmidler og værdipapirer og dermed forbundne serviceydelser. Om de principielle overvejelser bag den fulde ligestilling af banker og sparekasser i henhold til virksomhedsområdet og om den ligestilling på andre områder, der følger heraf, henvises til de indledende bemærkninger.

BL 1930 indeholder ingen udtømmende definition af, hvad bankvirksomhed er, men kun en eksemplifikation i forbindelse med bestemmelsen i § 2, stk. 2, som forbyder banker at drive anden virksomhed end bankvirksomhed. Ved anvendelsen af ordene „hvorunder i almindelighed henhører“ henholder loven sig til, hvad der sædvanomæssigt betragtes som bankvirksomhed. Anvendelsen af en eksemplifikation har dog vist sig mindre hensigtsmæssig, idet der har kunnet rejses tvivl om, hvorvidt visse nye opgaver, som bankerne i de senere år har taget op, kunne karakteriseres som bankvirksomhed. Der tænkes herved på opgaver inden for serviceområdet og på nye finansieringsformer.

Spkl. 1937 angiver, hvad sparekassevirksomhed er, dels positivt ved bestemmelserne i § 1, stk. 1, („har til formål at modtage indskud til forrentning fra offentligheden og at anbringe de indskudte midler på betryggende måde“) og i § 1, stk. 2 („Sparekasser kan endvidere modtage værdier til opbevaring og udleje bokser, ligesom det er sparekasser tilladt at drive forvaltnings- og forsørgelsesvirksomhed.“), dels negativt ved bestemmelsen i § 1, stk. 3, som forbyder sparekasser at drive bankvirksomhed. Sparekasser må ikke diskontere vekslere, og det antages endvidere, at de ikke må yde garantier, hvor særlig lovhjemmel ikke foreligger, påtage sig inkassation, omsætte værdipapirer for egen regning eller medvirke ved stiftelse af erhvervsdrivende foretagender. Denne begrænsning af sparekassevirksomhed i forhold til bankvirksomhed foreslås ophævet.

Ved den foreslåede fællesdefinition af bank- og sparekassevirksomhed undgås de vanskeligheder ved afgrænsning af bankvirksomhed over for sparekassevirksomhed, som skyldes, at Spkl. i § 1, stk. 3, forbyder sparekasser at drive bankvirksomhed, samtidig med at der i eksemplifikationen af bankvirksomhed i BL § 1, stk. 2, indgår de vigtigste aktiviteter for ethvert pengeinstitut og altså også for sparekasser, nemlig modtagelse af indlån og ydelse af lån, jfr. også Spkl. § 1, stk. 1.